

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Cinema Purgatori

La trama. A Roma?, ara. Virgil Oldman, expert en art i subhastador de prestigi, temut qual dèspota, coneix Claire, agorafòbica, i tot canvia...

La pel·lícula. Si l'italià Giuseppe Tornatore (Bagheria, 1956) es va fer cineasta d'èxit amb *Cinema Paradiso* (1988), ara sembla que torna a fer diana. Ho aconsegueix contant una història d'amor foll, fascinat i fascinant, amb pell de thriller claustrofòbic. O agorafòbic. Simètric amb la malaltia que pateix l'heroïna d'aquest 'love story' truculent fins el deliri passional i visual. Col·legues amb pedigrí del meu gremi (Boyero in excelsis Deo) han practicat una biòpsia d'urgència al film: 'rigor mortis' a lo Brian de Palma, pòlips mòrbids Polanski i, finalment, vigor 'vitae' a lo Hitchcock... Potser. Jo afegeixo unes gotes de formol David Mamet, hàbil tafur de les aparences.

La mejor oferta em torna a la nina del ulls *Con la muerte en los talones* (1959) una de les pel·lis més tramposes, subjugants, que he vist en els darrers 50 anys. Tornatore s'acredita com a fabulista enginyós, que ja pagaria Artur Mas per tenir-lo d'il·lusionista en nòmina. El film s'inicia amb seqüències tirant a farsa histriònica (¡cal odiar el protagonista!) instal·lada al cel de la prepotència social dels diners; tot seguit, el via-crucis amorós a redós d'un casolot decadent (¡convé identificar-se amb l'enamorat!); per des-

embocar en un ¿final feliç? (¡al costat d'un infeliç!). D'alguna manera i amb una molla escarransida de sentit d'un humor a la vinagreta, Tornatore segueix apostant per la nostàlgia. Això sí, abaixant els fums a qui va per la vida perdonant-la. De *Cinema Paradiso* a *La mejor oferta* o l'arribada 'low cost' al Cinema Purgatori. Que diria Dante Alighieri. O un Franz Kafka sorneguer. Perquè ¿com acaba l'aventura del prepotent insensible Virgil? Una pista: a Praga. 'Salutem plurimam'.

La mejor oferta

Director: Giuseppe Tornatore.
Intèrprets: Geoffrey Rush, Jim Sturgess, Donald Sutherland, Sylvia Hoecks, Lyia Kebede.
Itàlia, 2013. 124'. JC Alpicat, Lauren Lleida. 5 juliol.

El tema. L'amor (no) sempre és autèntic.

La imatge. Virgil obrint el seu búnquer-mausoleu a Claire amb els ulls clucs.

La frase. "Sempre hi ha alguna cosa autèntica en tota falsificació", que llarga l'autòmat en un bucle esperançador. La maldat com la bondat, per sort mai no són absolutes, oi Pandora?

La recomanació. Gairebé imprescindible per als amants d'un cinema tranquil·lament convuls, romàntic.